

Andai Ernőné Kislányként A Balatonnál

Balatoni nyaralás Siófokon 1928-ban. Jobbról a negyedik gyerek vagyok elől. A szüleimet nem tudom kivenni. A Balatonra apám munkahelyén, a postán keresztül jutottunk el. Apám 21 éves korában került a postához, és postatisztviselő lett. Az egyik nagy postahivatalban a főpénztárban volt főpénztáros-helyettes. Ez bizalmi munka volt és nagy felelősség, mert rettenetesen sok pénzzel volt dolguk. Osztálytársa volt a legifjabb Mikszáth Kálmán, a nagy Mikszáth Kálmán fia, és az ő protekciójával bekerült a postához, ami egy elképesztő dolog volt, hogy egy zsidó postatisztviselő legyen. Postai dolgozóként állami tisztviselő volt, mindazzal az előnnyel, amivel az járt. Arcképes igazolványa volt, ingyen utazhattunk a vasúton, évi, mondjuk, húsz csomagot ingyen kaphattunk. Akkor még a postának saját betegpénztára volt, saját rendelőkkel, saját kórháza nagyon jó orvosokkal. És volt még egy nagyon érdekes dolog. Akkor kezdett Siófok fürdőhely lenni, amikor én tíz éves voltam, tehát 1928-ban. Siófok fürdőtelepen csak nyáron volt élet, és kitalálták, hogy nyáron legyen ott postahivatal, és három vagy négy megbízható postatisztviselőt odaküldtek, hogy azt a postahivatalt vezessék. Ingyen szálloda, ingyen koszt, ingyen strandbelépő járt vele. Plusz a fizetésük, sőt azt hiszem, még valami plusz is volt a fizetésen felül, úgyhogy mi, anyámmal együtt odamentünk, és ott voltunk nyaralni egész nyáron. Nem volt rossz dolog. Aztán még olyan apró előnyök voltak apámnak mint állami tisztviselőnek, hogy hitelképes volt: mindent a világon részletre vettünk. Megkapta a fizetését apuka, mindent kifizetett, megint nem maradt egy fitying sem, kezdődött az egész előlről. De mindent kaptunk hiteltre és részletre, mert a posta olyan jó garancia volt. Azért szűkösen éltünk.